

Govern amb vestits de jutge

written by Pere Grau i Rovira | 10 de desembre de 2021

Traducció de l'article en alemany, penjat al bloc el 9/12/21

L'enllaç amb l'original és

<https://peregraurovira.wordpress.com/2021/12/09/regierung-in-richte>

Amb aquest títol ha sortit un article al [FAZ el 7.12 \(pàg. 9\)](#). L'autora Christine Landfried s'hi queixa de què els polítics massa sovint deleguen la seva responsabilitat en el Tribunal Constitucional i opina que aquesta manera de fer perjudica la democràcia. Què diria si parlés de les circumstàncies a Espanya?

En un altre article en aquest blog, vaig escriure ja fa temps: “El Tribunal Constitucional alemany és un motiu d'orgull per Alemanya. L'espanyol és una vergonya per Espanya”. I això es demostra una vegada i una altra. El Tribunal Constitucional alemany es pronuncia quan és preguntat. L'espanyol, sense ser preguntat, fa i desfà com els hi dona la gana als jutges, sense respectar ni les lleis vigents, ni (precisament aquest tribunal!) l'ordre constitucional. Dicta sobre què poden parlar i votar els parlaments de les autonomies regionals, i ho fa prenent com a mesura l'extrem nacionalisme de la majoria dels seus integrants. El Tribunal Constitucional, juntament amb els altres alts tribunals (el Suprem i l'Audiència Nacional), s'han tornat un estat dins de l'estat. Entre altres coses treballen una vegada i una altra al servei de la sempre encara viva doctrina del general Franco, de reduir per tots els mitjans possibles les llengües regionals a un baix nivell folklòric. I especialment el català per la seva “perillositat”.

En el cas de Catalunya, el Tribunal ha dictaminat ara que l'ús

del català com a llengua vehicular d'ensenyament, que estava regulat des de fa anys (en conformitat amb l'Estatut d'Autonomia) amb gran èxit per la convivència dels diversos grups lingüístics de la població, sigui canviat en perjudici del català, amenaçant amb severos càstigs el professorat que no compleixi aquest "Ukàs". Això és, en primer lloc, una violació flagrant de les lleis vigents, indigne del més alt tribunal d'un estat. I, en segon lloc, és afegir llenya al foc del conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol.

Com vaig escriure aquí fa poc, les institucions autònomes catalanes estan ben agafades pel coll per aquest "govern amb vestits de jutge", i cada vegada es revelen més com impotents per defensar-se d'aquestes arbitrietats. I per això, la sempre creixent indignació de la majoria dels catalans (que ben comprensiblement són molt sensibles contra els atacs a la seva llengua) cada vegada més està posant-se al darrere dels polítics catalans exiliats i de les noves institucions que estan construint.

Hom segueix sense comprendre per què Europa critica tan insistentment (amb tota la raó) Hongria i Polònia. Però segueix ignorant aquesta gangrena espanyola. Que aquesta manca de crítica perjudica la credibilitat moral d'Europa ja s'ha demostrat un parell de vegades. Així, doncs, fins quan vol tolerar Europa aquestes violacions dels seus principis fonamentals? Què ha de passar encara perquè protesti?